

blive en lukrativ Forretning for Staten at forlange $3\frac{1}{2}$ %. Jeg har allerede tidligere udtalt, at jeg paa dette Punkt ikke er enig med Landstinget, men ønsker Rentefoden nedsat, men jeg vil dog over for Udtalelserne om, at der her vilde være et Ben at gnave for Staten, gøre opmærksom paa, at Risikoen for Staten dog maa tages med i Betragtning. Jeg vil i alt Fald som Landbrugsminister med Glæde overlade de ærede Medlemmer dette Ben at gnave, hvis de samtidig ville overtage den Risiko, som er forbunden dermed; men jeg tror, at de da ville undslaa sig derfor. Jeg mener imidlertid, at man maa sætte Rentefoden lavere, men over for, hvad der er fremkommet ogsaa fra andre Sider, har jeg fundet Anledning til at fremdrage, at man ikke maa glemme den Risiko, der er for Staten. Det er benægtet af ærede Medlemmer, men jeg fastholder, at Staten ikke kan give et saa højt Laan i en saadan Ejendom uden, at der kan fremkomme Tab. Spørgsmaalet om Gaver, som har været meget omdebatteret, skal jeg ikke komme ind paa, i alt Fald ikke dybt. Jeg skal kun fremhæve, at naar det er blevet saa stærkt pointeret, at man ved mange Lejligheder giver enkelte Personer Gaver, ere de Herrer ikke blevne opmærksomme paa, at Forskellen netop ligger i, at der her er ikke Tale om at give enkelte Personer, men om at give en enkelt Samfundsklasse Gaver. Naar det ærede Medlem for Bæhum (J. H. Jensen) udtalte, at f. Eks. de, der skrive, saa tit faa en Gave, er det ganske rigtigt, men hvis det paa Finansloven blev foreslaaet, at alle de, der skrive, skulde have en Gave, tror jeg, at de ærede Medlemmer vilde være betænkelige ved at gaa med dertil. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (H. Jensen) gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse, naar han udtalte, at det, hvis en Landarbejder virkelig havde sparet de nævnte Penge sammen, nu efter Landstingets Affattelse af § 6 ingenlunde var givet, at han alligevel kunde komme i Betragtning, da det var Sogneraadet, der skulde bestemme, hvorvidt der er Trang til saadanne Huslodder. Ogsaa et andet æret Medlem kom ind paa den samme Betragtning, men det er en Misforstaaelse. Der staar i § 6, at naar en Landarbejder ikke selv kan paavise Jord, men gaar til Sogneraadet og beder det om at anvise ham den, skal Sogneraadet tage under Overvejelse, om der i Kommunen er Trang til Husmandslodder. Det er altsaa kun i dette Tilfælde, hvorom jeg allerede i Gaar

bemærkede, at det kun sjælden eller saa godt som aldrig vil indtræffe, at Sogneraadet skal paavise Jord efter at have afgivet Skøn over, hvorvidt der er Trang til saadanne Husmandslodder. Jeg tror, at det er rigtigt at gøre opmærksom paa denne Misforstaaelse.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds kom derefter ind paa Betragtninger om Følgerne af dette Lovforslag lige over for den Mulighed at faa organiseret Landarbejderne i Lighed med Byarbejderne, at faa dem ind under det ærede Medlems og hans Meningsfællers Kommando, og han kom ligeledes ind paa Betragtninger over Lovforslagets Betydning for de kommende Landstingsvalg. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem i disse Betragtninger, de forekomme mig ikke ganske at vedkomme selve Sagen. Jeg tror, at jo mere man tager Hensyn til Valgdagen og Valgene, desto mindre Udsigt er der ganske sikkert til at faa denne Lov gennemført. Og i Forbindelse hermed skal jeg, naar det fra flere Sider er forudsat, at min Mægling skulde bestaa i ensidig at stille mig paa dette Tings Standpunkt, slutte med at sige til de Herrer, at det kan jeg ikke indlade mig paa. Hvis det virkelig er det høje Tings Mening at tilbageføre Lovforslaget absolut til den tidligere Skikkelse, altsaa ikke paa noget Punkt at ville komme det andet Ting i Møde, kan jeg ikke tilbyde min Mægling, thi saa er den ganske unyttig.

N. Pedersen: Naar den højtærede Minister i dette Øjeblik udtalte, at han troede, at de Udtalelser, der vare faldne her i Tinget i Gaar og i Dag, vilde være uheldige for Sagens Gennemførelse, vil jeg dertil blot sige, at alle disse Udtalelser jo have vist, at der i hele Folketinget er en saadan Overensstemmelse om, hvorledes denne Sag skal gennemføres, at det for mig netop staar som et Vidnesbyrd om, at vi kunne have Haab om, at denne Sag virkelig kan gennemføres. De Udtalelser, som jeg tror allermost vanskeliggøre denne Sags Gennemførelse, forekomme mig netop at være faldne fra den højtærede Landbrugsminister. Jeg har glædet mig overordentlig over, at man fra alle Sider har udtalt sig saa velvillig. Det har egentlig været den samme Tankegang fra alle Sider; kun har der været større eller mindre Haab om, hvad man kunde vente sig af Sagen. Det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow) havde noget Haab om, at det skulde lykkes at faa Sagen gennemført, hvorimod